

Dr. Kubinszky Mihály beszéde 2015. május 28-án a vasdiploma átvételekor

Mélyen tisztelt Dékán Úr!
Mélyen tisztelt Egyetemi Tanácsülés!
Mélyen tisztelt Kollégák!

Két rövid gondolatot szeretnék elmondani.

Ezek, az első sorban ülő és már vasdiplomával kitüntetett kollégáim és mi, valamint Becker tanár úr édesapja voltunk az az évfolyam, amely elsőként a magyar felsőoktatásban felvételi vizsga alapján jutott be az egyetemre. Szám szerint körülbelül százöten.

A felvételi vizsga 1946. augusztus 12-én volt három tantárgyból.

Rados Jenő bácsi – már így szólíthattam életében – a Felcsúti kastélyt vetítette le, öt percig lehetett nézni és utána le kellett rajzolni.

Az Alkalmazott Szilárdságtan Tanszék részéről Gilyén Jenő adjunktus vagy tanársegéd volt az, aki az egészet lebonyolította az Aud.Max-ban.

A Rajzi Tanszékről – éltes korom miatt nem emlékszem pontosan -, de úgy emlékszem, hogy Bardón Alfréd professzor úr személyesen volt jelen.

A másik körülmény, amelyről szeretnék megemlékezni, hogy itt ülő feleségem és én, mi vagyunk a magyar felsőoktatásban az Építésmérnöki Karon az első házaspár, aki megérte ezt a mai napot.

Ezért a köszönet a Jó Istent illeti egyedül.

Építész dinasztiát is sikerült félig-meddig alapítanunk, mert egy fiunk és két unokánk ezt a foglalkozást már diplomával a kezében tudja gyakorolni.

Ezeket szerettem volna elmondani mint sajátosságokat.

Köszönöm szépen.